

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/27/2017
Identifikačné číslo spisu:	1109011005
Dátum vydania rozhodnutia:	10.01.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:1109011005.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Bargela v trestnej veci obvineného D. Q. H. pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), c), d), ods. 3 písm. c) Trestného zákona na neverejnom zasadnutí konanom 10. januára 2018 v Bratislave, o dovolaní obvineného D. Q. H. podanom proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4To/147/2010, z 25. novembra 2010 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného D. Q. H. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 5T/144/2009, z 2. septembra 2010, bol obvinený D. Q. H. uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), c), d), ods. 3 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného dňa do 27. júna 2009 do 13.20 hodiny, v O. na letisku Q., neoprávnene doviezol neznámy biely hrudkovitý materiál, ktorý si neoprávnene zadovážil a prechovával vo vnútorných orgánoch svojho vlastného tela, pričom dňa 27. júna 2009 o 13.20 hod., pri prilete pravidelnej leteckej linky R. z V. do O. bol kontrolovaný pracovníkmi Colného kriminálneho úradu O., bol u neho vykonaný predbežný drogový test Dipro Druglab na prítomnosť drog, s pozitívnym výsledkom na prítomnosť kokaínu, pri kontrole sa uvedená látka nenašla, preto bol podrobený lekárskej kontrole s podozrením, že omamné látky má v brušnej dutine a následne po prevoze do FNsP Y. v O., vylúčil z tráviaceho traktu celkom 66 kusov toboliek s obsahom neznámej bielej látky, pričom znaleckým skúmaním KEÚ PZ v Bratislave bolo zistené, že v predložených tobolkách sa nachádzal kokaín s prímiesou fenacetínu a prokaínu s celkovou hmotnosťou 927,48 gramu s koncentráciou účinnej látky 25,1% hmotnostných, obsahujúceho 232,80 gramu absolútneho kokaínu v celkovej hodnote 15.455,-€ (456 600 Sk), pričom kokaín je v zmysle zákona číslo 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, zaradený do II. skupiny omamných látok.

Za to bol obvinenému podľa § 172 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. f) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) rokov, kde súčasne podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona bol obvinený zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona mu bol uložený ochranný dohľad v trvaní 1 (jedného) roka a podľa § 65 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona uložil aj trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na dobu 15 (pätnásť) rokov.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Bratislave rozhodol rozsudkom, sp. zn. 4To/147/2010, z 25. novembra 2010 tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 5T/144/2009, z 2. septembra 2010 a následne podľa § 322 ods. 3 sám rozhodol vo veci tak, že obvinený D. Q. H. bol uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), c), d), ods. 3 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného dňa do 27. júna 2009 do 13.20 hodiny, v O. na letisku Q., neoprávnene doviezol neznámy biely hrdkovitý materiál, ktorý si neoprávnene zadovážil a prechovával vo vnútorných orgánoch svojho vlastného tela, pričom dňa 27. júna 2009 o 13.20 hod., pri prilete pravidelnej leteckej linky R. z V. do O. bol kontrolovaný pracovníkmi Colného kriminálneho úradu O., bol u neho vykonaný predbežný drogový test Dipro Druglab na prítomnosť drog, s pozitívnym výsledkom na prítomnosť kokaínu, pri kontrole sa uvedená látka nenašla, preto bol podrobený lekárskej kontrole s podozrením, že omamné látky má v brušnej dutine a následne po prevoze do FNsP Y. v O., vylúčil z tráviaceho traktu celkom 66 kusov toboliek s obsahom neznámej bielej látky, pričom znaleckým skúmaním KEÚ PZ v Bratislave bolo zistené, že v predložených tobolkách sa nachádzal kokaín s prímiesou fenacetínu a prokaínu s celkovou hmotnosťou 927,48 gramu v celkovej veľkoobchodnej hodnote za celok 33.194,-€ až 66.388,-€, pričom kokaín je v zmysle zákona číslo 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, zaradený do II. skupiny omamných látok.

Za to bol obvinenému podľa § 172 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) rokov, kde súčasne podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona bol obvinený zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 78 ods. 1 Trestného zákona mu bol uložený ochranný dohľad v trvaní 1 (jedného) roka a podľa § 65 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona uložil aj trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na dobu 15 (pätnásť) rokov.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Petra Peružeka dovolanie z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. i) Trestného poriadku.

V odôvodnení dovolania obhajca obvineného namietal, že obhajkyňa JUDr. Chalková nebola zvolenou obhajkyňou a ani ustanovenou obhajkyňou obvineného v čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia. Obhajkyňa JUDr. Chalková bola síce prítomná pri výsluchu obvineného, ale z dikcie zápisnice vyplýva iba vyjadrenie obvineného, že súhlasí s tým, aby ho prítomná advokátka zastupovala, pričom v spise chýba písomné plnomocenstvo alebo ustanovenie za obhajcu. Z logiky veci vyplýva, že obvinený bol zadržaný v nedeľu, a preto nemohol byť v ten deň ustanovený obhajca. Takýmto „dosadením“ obhajcu je zaťažené celé konanie vadou, ktorá zakladá porušenie práva na obhajobu. Odsúdenému nebolo tlmočené do jeho rodného jazyka igbo, ktorému rozumie v celom rozsahu a to najmä právnym výrazom, ktoré sú potrebné pre jeho účinnú obhajobu. Vzhľadom k tomu, že sa teraz počas celého konania obvinený domáhal tlmočníka v jeho rodnom jazyku bolo hrubým spôsobom porušené jeho právo na obhajobu. Namietajú tiež skutočnosť, že tlmočník O. W. nebol zapísaným tlmočníkom a teda nebolo zabezpečené právo na obhajobu. Neexistencia príkazu na prehliadku osoby, ktorý mal byť vydaný prokurátorom má za následok získanie dôkazov nezákonným spôsobom, pretože proti vôli obvineného mu bola podaná látka, ktorá spôsobila, že došlo k vylúčeniu balíčkov s nejakou látkou (konkrétne išlo o

tobolky s kokaínom s prímiesou fenacetínu a prokaínu). Oba súdy nesprávne vypočítali hodnotu zadržaného kokaínu a mali uložiť trest v rozsahu 4-10 rokov. Na záver navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku (správne § 386 ods. 1), že bol porušený zákon a podľa § 386 ods. 2 zrušil napadnuté rozsudky vo výroku o vine a vo výroku o treste a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal Okresnému sudu Bratislava I, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu sa vyjadrila aj prokurátorka Krajskej prokuratúry v Bratislave, ktorá uviedla, že sa nestotožňuje s tvrdením obvineného, že boli porušené jeho práva na obhajobu, nakoľko obvinený pri svojom zadržení dňa 28. júna 2009 do zápisnice o zadržení a obmedzení osobnej slobody podozrivého uviedol, že na Slovensku žiadneho obhajcu nemá, ale žiadal, aby bol nejaký obhajca prítomný. Prítomná bola JUDr. Katarína Chalková, ktorá bola prítomná aj pri jeho výsluchu v ten istý deň (ako aj dovolateľ tvrdí keďže bola nedeľa), a na druhý deň bola príslušným súdom opatrením ustanovená za obhajkyňu, pričom ju obvinený nikdy nenamietal. Čo sa týka námietky tlmočenia, nikdy počas celého konania nevzniesol obvinený požiadavku o použití rodného jazyka IGBO. Naopak súhlasil s tým, že mu bude tlmočiť O. W. z jazyka anglického, ktorému rozumie, do jazyka slovenského. Príkaz prokurátora na osobnú prehliadku nebol vydaný z dôvodu, že obvinený bol na vyšetrení vo FNsP Y., z ktorého vyplynulo jeho ohrozenie života a zdravia v prípade nevylúčenia obsahu z dutiny brušnej. Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu skutku, stotožňuje sa v celom rozsahu s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave. Na záver navrhla dovolanie odmietnuť podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h/ Trestného poriadku), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd zistil, že dovolanie obvineného D. Q. H. nie je opodstatnené, pretože je zjavné, že nie sú splnené podmienky dovolania.

V prvom rade Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že v zmysle § 385 Trestného poriadku je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v ňom uvedené, z čoho vyplýva, že táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia (R 120/2012-I).

S ohľadom na uvedené nebol Najvyšší súd Slovenskej republiky oprávnený preskúmať iné v dovolaní označené porušenia zákona, ktoré nezodpovedajú vymedzeným dovolacím dôvodom, pretože by tak atrahoval prieskum právoplatného rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania nad rámec návrhu - dovolania, čo by znamenalo prekročenie právomocí vyplývajúcej mu zo zákona (§ 385 Trestného poriadku) a Ústavy Slovenskej republiky (čl. 2 ods. 2).

Z uvedeného je preto potrebné vyvodit' a to aj s ohľadom na povahu dovolacieho konania, ktoré je ako návrhové konanie vždy podmienené návrhom oprávnenej osoby znalej práva - minister spravodlivosti, generálny prokurátor, obhajca, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je viazaný podaným návrhom do takej miery, že v rámci prieskumu dodržiavania zákonnosti, nemôže ísť nad rámec návrhu a tam špecifikovaných dôvodov dovolania (§ 385 Trestného poriadku), preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podrobil prieskumu vecné argumenty dovolateľa zodpovedajúce dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku bez hlbšieho prieskumu tých argumentov, ktoré im nezodpovedajú.

V úvode svojej argumentácie dovolací súd konštatuje, že dovolanie je jeden z mimoriadnych opravných

prostriedkov v rámci trestného konania, ktorý je spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, a preto ho možno aplikovať iba v prípadoch, ak to je odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu. Požadovaný jeden opravný prostriedok predstavuje v súdnom procese v Slovenskej republike inštitút odvolania. Pokiaľ by zákonodarca zamýšľal urobiť z najvyššieho súdu tretí stupeň s plnou jurisdikciou, nestanovil by katalóg dovolacích dôvodov.

V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané a aké chyby sú rozhodnutiu vytýkané. V predmetnom dovolaní sa pritom konštatuje, že sa jedná o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) a písm. i) Trestného poriadku.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku

Zásada „právo na obhajobu“ vyjadruje požiadavku, aby v trestnom procese bola zaručená ochrana práv a záujmov osoby, proti ktorej sa vedie trestné konanie, a je teda nevyhnutým prostriedkom úspešného výkonu súdnictva smerom k ochrane základných práv a slobôd. Jej legislatívne vyjadrenie a reálne zabezpečenie svedčí v podstate nielen o stupni demokracie v trestnom procese daného štátu, ale vo svojej podstate jej realizácia v čo najširšom meradle je nielen v záujme osoby, proti ktorej sa vedie trestné konanie, ale v záujme celej spoločnosti, pretože toto právo neplynie len z ochrany práv jednotlivca, ale aj zo záujmu štátu na zistenie pravdy. Podľa názoru dovolacieho súdu právo na obhajobu sa zaručuje ako základné právo fyzickej osoby, ktoré podlieha všetkým pravidlám, ktoré sa uznávajú pri ochrane základných práv a slobôd, a možno ho vnímať aj ako prostriedok nastoľujúci spravodlivú rovnováhu medzi verejnými záujmami, ktoré sú predmetom ústavnej ochrany.

Zásada „právo na obhajobu“ obsahuje tri relatívne samostatné práva obvineného :

- právo obhajovať sa osobne, alebo
- právo obhajovať sa za pomoci obhajcu podľa vlastného výberu, alebo
- právo na bezplatnú pomoc obhajcu, ak obvinený nemá prostriedky na zaplatenie obhajcu a vyžadujú to záujmy spravodlivosti.

Konštantná judikatúra právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Platný Trestný poriadok obsahuje celý rad ustanovení, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva obvineného, charakteristické pre príslušné štádium trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Zo znenia tohto ustanovenia totiž jednoznačne vyplýva, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilé naplniť uvedený dovolací dôvod. V praxi to znamená, že o zásadné porušenie práva na obhajobu pôjde najmä vtedy, ak obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené dôvody povinnej obhajoby.

Takéto pochybenie súdov nižšieho stupňa dovolací súd v konaní nezistil, teda nemožno zaujať stanovisko, že došlo k porušeniu práva na obhajobu obvineného D. Q. H. zásadným spôsobom, a teda ku takej skutočnosti, ktorá už sama o sebe znamená naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Napriek tomu sa dovolací súd zaoberal aj konkrétnymi námietkami, ktoré v rámci tohto dovolacieho dôvodu uviedol v písomných dôvodoch dovolania obvinený D. Q. H.

Námietka obvineného, že JUDr. Katarína Chalková nebola zvolená ani ustanovená obhajkyňa najvyšší súd poznamenáva, že obvinený žiadal pri jeho zadržaní prítomnosť obhajcu (č.l. 9). Pri jeho výsluchu dňa 28. júna 2009 o 17.40 hod. (č.l. 23-30) bola prítomná JUDr. Katarína Chalková, pričom podala sťažnosť v prospech obvineného voči uzneseniu o vznesení obvinenia (č.l. 23), teda je evidentné, že konala v prospech obvineného. Ako správne poznamenal aj obvinený vo svojom dovolaní, v deň zadržania bola nedeľa, preto nebola obhajkyňa ustanovená, avšak v ten istý deň, teda 28. júna 2009, bola

príslušnému súdu zaslaná vyšetrovateľom žiadosť o ustanovenie obhajcu podľa § 40 Trestného poriadku z dôvodu uvedeného v § 37 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (č.l. 22). Následne dňa 29. júna 2009 bolo sudkyňou pre prípravné konanie vydané opatrenie, č.k. OTp/409/2009, ktorým bola obvinenému ustanovená obhajkyňa JUDr. Katarína Chalková (č.l. 64), ktorú obvinený počas konania ani raz nenamietal. Následne boli s obvineným vykonávané úkony len za prítomnosti ustanovenej obhajkyne, preto nemožno súhlasiť s námietkou obvineného, že bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu a na základe toho najvyšší súd považuje túto námietku za nepodstatnú.

Námietka obvineného, že nebolo tlmočené do jeho rodného jazyka igbo, hoci o to počas celého konania žiadal, je potrebné uviesť, že obvinený ani raz nepožiadaval o tlmočenie do jeho rodného jazyka igbo. Na základe potvrdenia Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky vyplýva, že jediným úradným jazykom Nigérijskej federatívnej republiky je anglický jazyk (č.l. 60), preto nemohlo dôjsť k porušeniu práv obvineného pri tlmočení do úradného jazyka jeho rodnej krajiny a na túto námietku obvineného nemožno prihliadať.

Na námietku obvineného, že tlmočník O. W. nebol v tom čase zapísaný v zozname tlmočníkov, je potrebné uviesť, že túto námietku obvinený nenamietal ani v odvolacom konaní, pričom podľa § 371 ods. 4 Trestného poriadku dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti. Podnet podľa odseku 3 nemožno použiť na podanie dovolania, ak ho podala osoba uvedená v § 369 ods. 2 alebo 5, namietaná okolnosť bola tejto osobe známa už v pôvodnom konaní a nebola namietaná najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Nad rámec uvedeného najvyšší súd dáva do pozornosti § 2 ods. 1 zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch tlmočníkom môže byť

- len osoba zapísaná v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov,
- osoba síce nezapísaná v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov, ale len v prípade, ak podľa § 15 zákona č. 382/2004 Z.z. s ustanovením za tlmočníka súhlasí a v príslušnom jazyku nie je zapísaná žiadna osoba, alebo osoba zapísaná v zozname nemôže úkon vykonať, alebo vykonanie úkonu by bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo nákladmi; taká osoba pritom musí zložiť sľub podľa § 5 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z. (tzv. ad hoc tlmočník). Zo spisového materiálu vyplýva, že O. W. zložil sľub tlmočníka podľa § 5 ods. 6 zák. 382/2004 Z.z (č.l. 7), čím boli splnené zákonné podmienky a teda táto námietka je taktiež irelevantná.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na dôkazoch, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom. Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch vykonaných v rozpore so zákonom musí byť z obsahu spisu zrejmá a porušenie zákona by malo svojou povahou a závažnosťou zodpovedať porušeniu práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čomu napokon zodpovedá i samotná povaha dovolania ako mimoriadneho (nie ďalšieho riadneho) opravného prostriedku.

Z uvedeného potom logicky vyplýva záver, že nesprávny procesný postup súdu pri vykonávaní dôkazov môže byť dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku len vtedy, ak má, resp. mal negatívny dopad na práva obvineného. Ak sa nepreukážu takéto účinky nesprávneho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov, potom nemožno hovoriť o naplnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, a to aj so zreteľom na to, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Dohovoru by mohlo dôjsť len vtedy, ak by odsúdenie bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere (solery or to a decisive extent) na dôkazoch získaných nezákonným spôsobom, čo sa ale v predmetnej veci nestalo (pozri Mariana Marinescu p. Rumunsku, rozs. č. 36110/03 z 2. februára 2010, Emen p. Turecku, rozs. č. 25585/02 z 26. januára

2010, Van Mechelen a ďalší p. Holansku, Visser p. Holandsku, rozs. č. 26668/95 zo 14. februára 2002, Al - Khawaja a Tahery p. Spojenému kráľovstvu, rozs. č. 26766/2005 a č. 22228/06 z 15. decembra 2011 a ďalšie).

V rámci dovolaní iniciovaného prieskumu odôvodneného dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku môže najvyšší súd preskúmať len to (ak dovolanie nepodal minister spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku), či jediný usvedčujúci dôkaz alebo viaceré rozhodujúce usvedčujúce dôkazy boli vykonané zákonným spôsobom. Ak dospeje k záveru o zákonnosti vykonaného dokazovania, najvyšší súd nemôže spochybňovať skutkové zistenia, prehodnocovať vykonané dôkazy a ich hodnotenie vykonané súdmi nižších stupňov.

Spôsob hodnotenia dôkazov vykonaných zákonným spôsobom súdmi nižších stupňov nemôže najvyšší súd v rámci dovolacieho konania iniciovaného obvineným prehodnocovať ani spochybňovať, pretože by tak neprípustným spôsobom zasahoval do výlučnej kompetencie týchto súdov bez právneho podkladu a napokon i v rozpore so samotnou podstatou dovolacieho konania, pretože dovolanie nemôže nahrádzať riadne opravné prostriedky a jeho podanie nie je prípustné v rovnako širokom rozsahu (čo do dôvodov okruhu napadnutelných rozhodnutí, oprávnených osôb atď.) aký je charakteristický pre riadne opravné prostriedky. Dovolanie a rozhodnutie o ňom znamená prelom do právoplatných rozhodnutí, a preto spravidla narušuje stabilitu konečného a vykonateľného rozhodnutia súdu. Z toho dôvodu možno dovolanie aplikovať iba v prípadoch, ak je to odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu alebo jemu predchádzajúceho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov.

K námietke dovolateľa, že tobolky s drogou boli získané nezákonným spôsobom, najvyšší súd opäť dáva do pozornosti § 371 ods. 4 Trestného poriadku, podľa ktorého dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti. Podnet podľa odseku 3 nemožno použiť na podanie dovolania, ak ho podala osoba uvedená v § 369 ods. 2 alebo 5, namietaná okolnosť bola tejto osobe známa už v pôvodnom konaní a nebola namietaná najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Nad rámec toho najvyšší súd dáva dovolateľovi do pozornosti § 20 ods. 4 zákona č. 652/2004 Z.z. o orgánoch štátnej správy v colníctve, ktorý umožňuje colníkovi nariadiť lekársku prehliadku a taktiež lekárske správy, z ktorých je zrejmé, že po príchode obvineného do FNsP Y. bolo vykonané RTG vyšetrenie s pozitívnym nálezom cudzieho telesa, na základe čoho bol okamžite prevezený na urgent, kde vzhľadom na RTG nález bolo pacientovi podané 20 mg MgSo₄ na príkaz ošetrojúceho lekára, nakoľko mohlo prísť k ohrozeniu zdravia a života obvineného. Po vylúčení toboliek s obsahom kokainu z tela obvineného boli tieto tobolky riadne zaistené podľa § 22 ods. 5 zákona č. 652/2004 Z.z. o orgánoch štátnej správy v colníctve (č.l. 31 a 33) a následne odovzdané orgánom činným v trestnom konaní (č.l. 32 a 34) a preto ani na túto námietku nemožno prihliadať.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, dovolací súd uvádza, že jedným z dôvodov, podľa ktorého dovolanie v trestnom konaní možno podať je, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

K tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné tiež uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia existencie tohto dovolacieho dôvodu, je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy nižšieho stupňa, a teda dôvodom dovolania nemôžu byť skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. Vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa

prítom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne i hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštalácie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je odvolacou inštaláciou zameranou na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin alebo že ustálený skutok vykazuje znaky iného trestného činu alebo že obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa ustáleným skutkom dopustil. Podstatou správneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, teda že skutok zistený v napadnutom rozhodnutí súdu bol subsumovaný - podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie tohto dôvodu.

Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť (§ 24 - krajná núdza, § 25 - nutná obrana, § 26 - oprávnené použitie zbrane, § 27 - dovolené riziko, § 28 - výkon práva a povinnosti, § 29 - súhlas poškodeného, § 30 - plnenie úlohy agenta), prípadne zániku trestnosti činu (najmä § 87 Trestného zákona - premlčanie trestného stíhania), resp. chybné rozhodnutia súdu pri uložení úhrnného trestu a spoločného trestu § 41 Trestného zákona), súhrnného trestu (§ 42 Trestného zákona) a pod.

Obvinený v dovolaní namieta, že okresný aj krajský súd v skutku nesprávne vypočítali hodnotu zadržaného kokaínu a mali uložiť trest podľa § 172 ods. 2 a nie ods. 3 Trestného zákona. Tu najvyšší súd poukazuje na správnosť výpočtu obzvlášť krajského súdu, ktorý určil hodnotu kokaínu v hodnote 33.194,-€ až 66.388,-€ (správne mala byť určená cena za 1g kokaínu v Bratislavskom kraji v roku 2007- 66,4,-€ (cena za 1 g kokaínu) x 927,48 g (hmotnosť zadržaná u obvineného= 61.584,67,-€), čiže išlo o obzvlášť závažný zločin spáchaný v značnom rozsahu, teda súd správne uložil trest podľa § 172 ods. 3 Trestného zákona.

Dovolací súd však nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totižto v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je odvolacou inštaláciou zameranou na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Najvyšší súd pripomína, že v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku nie je oprávnený skúmať a meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku (veta za bodkočiarkou). S ohľadom na to nemôže dovolací súd skúmať právne závery a dôkazné úvahy súdov nižších stupňov, na základe ktorých dospeli k stanovenému výpočtu hodnoty drogy, na použitie vo svojich rozhodnutiach, pretože toto sú závery skutkové.

Dovolací súd uvádza, že právna kvalifikácia stíhaného trestného činu ako zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držba a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d) a ods. 3 písm. c) Trestného zákona zodpovedá skutkovej vete (zistenému skutku) v rozsudku krajského súdu, pričom nie sú dané žiadne okolnosti vylučujúce protiprávnosť činu, či zánik trestnosti činu ani chyby pri uložení trestu. Preto je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a so zreteľom na to nemohol najvyšší súd rozhodnúť inak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) a písm. i) Trestného poriadku uplatnené obvineným, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného D. Q.

H. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.